

7537 3die Beh. af Lovf. om Lønn. f. de i forskj. Minist. ansf. Emb. og Bestillingsm. 7538

Fleertal; til hvilket jeg hører, tillader sig paa det Bedste at anbefale dette Forslag til det høie Thing. Jeg troer, at det, som væsentlig har foranlediget, at Mindretallet ikke i dette Stykke har kunnet slutte sig til Fleertallet, er den Betragtning, at der ved dette Forslag vil bringes Ulighed tilveie med Hensyn til Alderstillsægs-Indtægten. Det er nemlig en Regel, som ellers her i Lovforslaget er fulgt og ogsaa i andre Lovforslag er bleven fastholdt med Hensyn til Alderstillsæg, at disse tilstaaes hvert 5te Aar; men ligeoverfor denne Betragtning maa jeg fremhæve, at Loven af 1860, den migtigende Lov, allerede opstiller en Adskillelse i saa Henseende, idet den indrømmer årlige Alderstillsæg paa 50 Rd. til Fuldmægtige, medens den med Hensyn til de øvrige i Ministeriet ansatte Embedsmænd har, ligesom nu af Thinget vedtaget, femaarige Alderstillsæg. Hertil kommer endnu en Betragtning, den nemlig, at med de mindre Gager, som Fuldmægtigene have, har det for dem ikke ringe Betydning, at de hurtig kunne komme til at mærke, at Gagerne stige. Selv om de kun opnåae et mindre Tillæg hver Gang, er det for dem en større Behagelighed at modtage 100 Rd. hvert andet Aar, end at modtage 200 Rd., selv om det var hvert 4de Aar, og det finansielle Resultat, som til Skade for Statskassen vil opstaae af denne forandrede Bestemmelse med Hensyn til Alderstillsægene, vil, som de ærede Medlemmer let ville see, ikke være af væsentlig Betydning. Femaarige Alderstillsæg paa 200 Rd. eller toaarige paa 100 Rd. er for denne ene Klasse Embedsmænd ikke af nogen stor finansiell Betydning, og jeg skal derfor paa Udvalgets Begne tillade mig paa det Bedste at anbefale ogsaa dette Endringsforslag til det høie Things Vedtagelse.

Finantsministeren: Somt af den ærede Ordfører forklaret, har jeg ved nærværende Lovforslag stræbt at vise saa stor Imødekømmen imod Thingets ved 2den Behandling ved-

tagne Beslutninger, som det paa nogen Maade har været mig muligt, men dersom nogen af de Herre Medlemmer skulde finde, at disse Bestræbelser tilsyneladende ikke have ført til et saa omfangsrigt Resultat, som maaskæ flere af dem kunde ønske, maa det være mig tilladt at forklare, hvad Grunden dertil har været. Det har været den, at det Lovforslag, som min Forgænger i Finantsministeriet har indbragt i dette Thing angaaende Lønninger for Embedsmænd i selve Ministerierne, maaskæ er det, der af alle de Lovforslag, som have været det ærede Thing forelagte, fra Regeringens Side har været behandlet baade med den største Omhu og tillige med den største Strenghed. Jeg troer nemlig, at Enhver, der sætter sig nøie ind i disse Forhold, vil erkende, at den foregaaende Regering baade med Hensyn til Antallet af og med Hensyn til Lønningen for det Personale, der er ansat i selve Ministerierne, er gaaet frem efter en forudgaaende meget alvorlig og meget streng Undersøgelse, hvorfor det ogsaa allerede ved det Forslag, der blev fremlagt fra Regeringens Side, er lykkedes at tilveiebringe en betydelig Besparselse. Det hændte sig imidlertid, hvad der vil være i det ærede Things Grindring, og hvad den ærede Ordfører nu har gjenkaldt i Grindringen, at der ved denne Sags anden Behandling fandt en saadan Misforstaaelse Sted med Hensyn til denne enkelte Lov mellem den foregaaende Finantsminister og dette ærede Thing, at man ikke kom til nogen egentlig indgaaende Forhandling om de enkelte Punkter, og det har altsaa været min Opgave i Forening med dem af mine Colleger, hvem dette Forslag ogsaa berører, at tage under Overveetelse, i hvilken Grad det vilde være os muligt at imødefomme de Beslutninger, som Thinget havde fattet ved 2den Behandling. Vi have i den Henseende stræbt at tage os saameget til Hjerte af, hvad det ærede Thing havde besluttet, som det var os muligt, naar vi ikke skulde udsætte os for at tilføie den vigtige Tjeneste, som hører under disse Om-